

Jaarverslag

1986

ooievaarsbuitenstation

„IT EIBERTSHIEM“

Eernewoude

Ooievaar uit Zwitserland in Bolsward

Geachte lezers,

Bij deze doen wij U toekomen het jaarverslag van "It Eibertshiem" over 1986, het zevende verslag sinds de opening.

WIE SLAGEN WIL, DIE SLAGEN ZAL.

Voor diegenen onder U die niet in het bezit zijn van een fotografisch geheugen, bovenstaande regel is de laatste regel uit het verslag van 1985.

Waarom begint het verslag met die zin, zult U zich wellicht afvragen. Een terechte vraag!

Maar ook heel terecht staat deze regel bovenaan want in 1986 was dat wel de lijfspreuk van de werkgroep. Nog niet eerder hebben wij ons dat zo duidelijk gerealiseerd als in 1986.

Het begin van 1986 was in meerdere opzichten nogal turbulent. Evenals in 1985 begon 1986 met een elfstedentocht, ook stond begin 1986 in het teken van de politiek, immers er waren verkiezingen en ook in Eernewoude gebeurde van alles. Er was zelfs een bepaalde overeenkomst in de ontwikkelingen in de politiek en die in Eernewoude.

Immers zeer veel Nederlanders hadden hooggespannen verwachtingen wat betreft de uitkomst van de verkiezing. En de uitslag was voor velen een zet in de goede richting, voor diezelfde velen was het uiteindelijke resultaat nogal teleurstellend.

Een dergelijke ontwikkeling trof ook "It Eibertshiem".

Wat gebeurde er in 1986 in Eernewoude?

Vol goede moed begonnen we op 8 maart met het loslaten van 4 ooievaars, 2 vermoedelijke broedparen. Het ene paar was blijkbaar erg aan hun broedkooi gehecht. Het is wel eens gebeurd, dat per ongeluk even een deur van een kooi openstond en er à la minuut een ooievaar verdwenen was. Nu zetten we echter op 8 maart de deur open en tot onze verbazing duurt het tot 14 maart voordat het paar de kooi verlaat. Van dat paar verdwijnt na een dag of 3 de vrouw en zij keert ook niet terug in Eernewoude. We krijgen de eerste dagen wel steeds meldingen uit de provincie en na een week of wat blijkt de ooievaar op Schiermonnikoog te zitten. Daar blijft ze een aantal weken en dan horen we niets meer.

De andere 2 ooievaars zijn wel metéén dezelfde dag uit hun kooi gegaan en al vrij snel wordt duidelijk dat zij een nest gaan bouwen op hun broedkooi.

In oktober ging er een 11 jaar oude ooievaar dood. Uit bijgaand krantebericht blijkt, dat deze al voordat It Eibertshiem er was, voorkeur had voor Friesland. Dit was nl. nr. 209.

Fries dagblad

Dinsdag 9 augustus 1977

De ooievaar die indertijd bij Lynden ien te Beetsterzwaag gewond neerstrook en vervolgens opgenomen werd door de familie Miedema te Ureterp aan de Vaart is in Groot Ammers. De heer C. J. A. Wijnands, projectleider van het ooievaardorp Het Liesveld doet de ooievaar

op deze foto in een zak voor het vervoer. Uit het ronderzoek bleek dat het dier in 1974 in Duitsland was geringd. Daarna is de vogel zowel in Denemarken als in Ierland waargenomen. Links op de foto de heer Smids, bedrijfsleider van Het Liesveld.

Holland is blij met de laatste aflevering van de ooievaar:

Dit keer een Prins van Oranje Naorau geb. 27 April 1967

--2--

Ook het al jaren vrijvliegende paar is druk doende met de bouw van hun nest en op 27 maart ligt het eerste ei er in en er volgen nog 2. Op 3 april verschijnt het eerste ei bij het tweede paar en daar volgen er nog 3.

Dit gaat goed, 7 eieren worden nu dus bebroed.

Op 29 april komt het eerste jong uit de dop en op 8 mei, precies 2 maanden na het loslaten van de 4 ooievaarders zitten er in 2 nesten in totaal 5 jonge ooievaarders. Er was 1 onbevucht ei en 1 ei was halverwege het broeden door onbekende oorzaak verdwenen.

Nu breekt dus de tijd aan van zorgen.

Voor de werkgroep de zorgen van; gaat dit allemaal goed en voor de ooievaarders de letterlijke zorg voor hun jongen. Na 10 dagen maken we de trieste balans op: er leeft nog 1 jong. Drie jongen gingen dood t.g.v. rubber. De oude vogels pikken al fouragerend ook stukjes of stukken rubber mee op, braken dit uit in het nest en de jonge vogels eten dit mee op. Zeker in de eerste 10 levensdagen is dit uiteraard funest. De vogelmagen en darmen raken er door verstopt en de jongen gaan dood. Van het vierde jong is de doodsoorzaak niet bekend.

Uiteraard is er veel aandacht besteed aan deze rubberaffaire, er zijn wel een aantal vrij duidelijke aanwijzingen waar dat materiaal vandaan komt, maar voordat je er iets tegen kan ondernemen, moet je zekerheid hebben en liefst voor 120% zekerheid. Die hebben we dus duidelijk niet. Wel is getracht om duidelijk te krijgen om wat voor soort materiaal het hier precies gaat. Bij de afdeling kunst en rubber van T.N.O. in Delft valt dat te onderzoeken, maar gezien de grote kostenfactor, hebben we besloten om daar vanaf te zien.

Resultaten grondoievaarders.

Ook de ontwikkelingen bij de grondoievaarders verlopen niet erg positief. Er wordt 1 vermoedelijk paartje uitgeselecteerd en daar blijft het bij. Ook het vermoedelijke paar uit Het Liesveld wat ook in '85 al in de broedkooi zat ondernam geen enkele actie, zelfs niet tot nestbouw. Dat laatste deed wel het vrijvliegende "paar" bestaande uit een Eibertshiem ooievaar en een Cigogne blanche (franse ooievaar), maar verder kwam het niet. Wederom werd er dus in 1986 maar 1 jong groot in Eernewoude. Tot overmaat van ramp ging er in oktober een ooievaar dood en dat bleek de vrouwelijke helft te zijn van het paar wat nu al 6 jaar broedde.

Positief nieuws

Al lezende zult U zich afvragen of er ook nog positieve ontwikkelingen

zijn t.a.v. de ooievaars. Wel die zijn er!

Landelijk worden de resultaten van het ooievaarsproject langzaam zichtbaar. Gingen er in 1984 van de gezamenlijke buitenstations 12 jonge ooievaars op trek, in 1985 waren dat er 24 en in 1986 gingen er 52 de grens over. Dat nu, geeft hoop voor de toekomst. Zeker gezien het feit dat een redelijk deel van de vogels tot nu toe ook weer terugkeert in Nederland. Ook vanuit Eernewoude gingen er 3 vogels op trek. Doordat er meer ooievaars vanuit Nederland op trek gaan, wordt het aantal buitenlandse ooievaars dat Nederland binnenkomt ook steeds groter. Er komen dan ook regelmatig meldingen binnen van waargenomen vogels uit b.v. Duitsland, Denemarken, Frankrijk en Zwitserland (melding uit Bolsward).

Zoals ik in het jaarverslag van 1986 al meldde was 1984 een officieel censusjaar. Helaas zijn op dit moment (november '86) de gegevens daarover nog niet openbaar gemaakt. Wel is op het internationale "White Stork" kongres (voorjaar '85) bevestigd, dat de populatie in alle Europese landen nog steeds daalt. We blijven uiteraard met spanning wachten op de juiste gegevens hieromtrent want het is uiteraard ook zeer interessant om b.v. te weten hoeveel ooievaars Polen en Portugal tellen (in 1974 respectievelijk 35.000 en 2.300 paar).

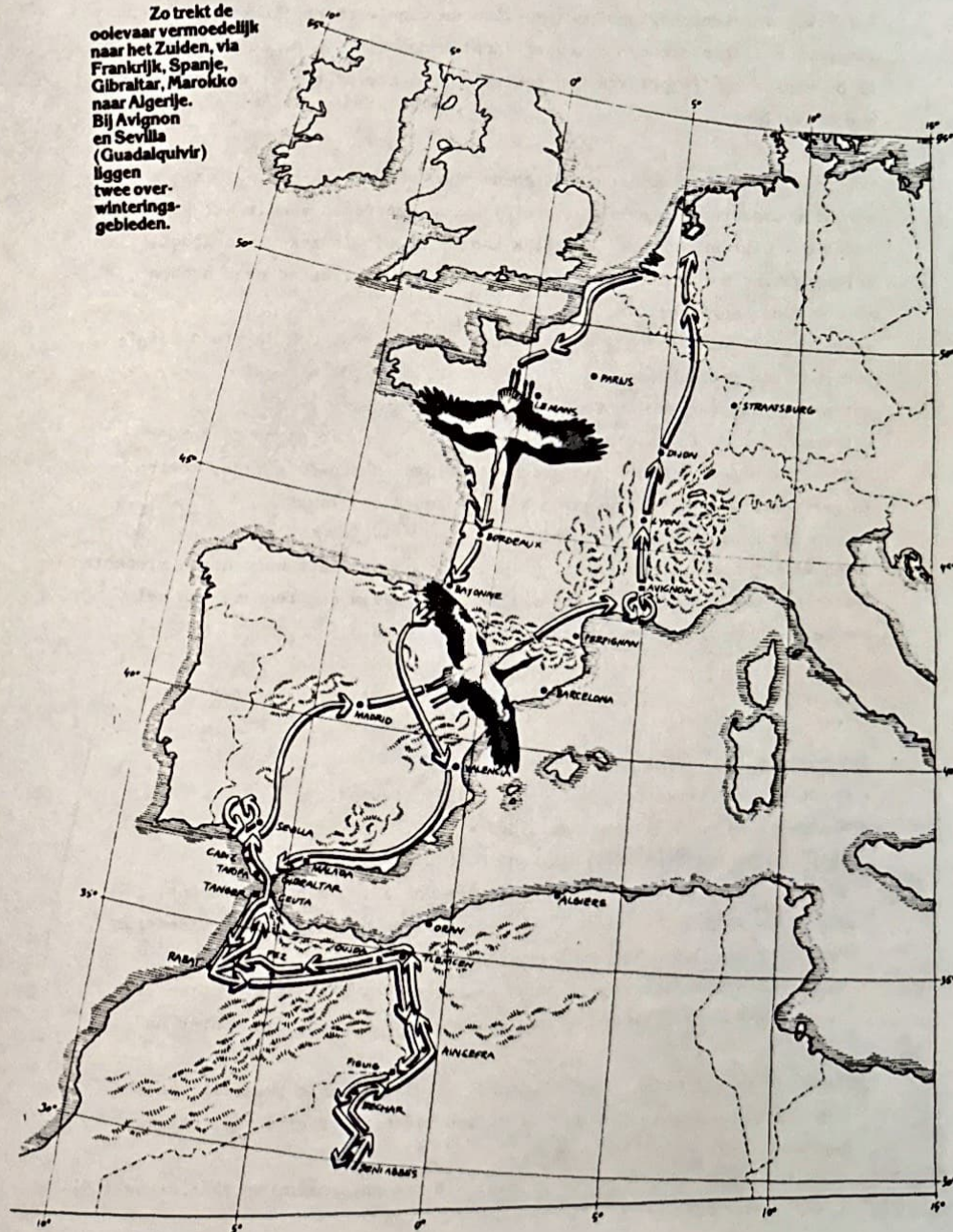
Mede om de juiste oorzaak aan te geven van de achteruitgang van de ooievaarsstand, is het van het grootste belang om ook internationaal de ooievaars te volgen. Immers vast staat wel dat we die niet alleen in Nederland moeten zoeken, ook het overwinteringsgebied is van even grote invloed. Te denken valt dan aan klimaatsverandering en o.a. het voedselaanbod. Het is duidelijk niet alleen de intensivering van de landbouw wat ons parten speelt.

Belangstelling

De belangstelling voor "It Eibertshiem" was ook dit jaar weer overweldigend. Vooral de combinatie met de expositie in "De Reidplûm" van It Fryske Gea, doet het bijzonder goed. Omdat er nu dus in de maanden juni, juli, augustus en september elke middag gelegenheid is om ons station te bezoeken, steeg het aantal bezoekers weer flink. Ongeveer 2500 tot 3000 mensen bezochten toen "It Eibertshiem". Buiten die periode zijn er ook nogal wat excursies geweest, dus ruim belangstelling. Belangstelling is er overigens altijd wel geweest voor de ooievaar, zelfs koninklijke belangstelling zoals uit bijgaande foto van 1967 mag blijken.

Door die grote belangstelling blijft gelukkig ook ons donateursbestand aardig op peil, hoewel enige groei ook zeer welkom zou zijn.

Zo trekt de ooievaar vermoedelijk naar het Zuiden, via Frankrijk, Spanje, Gibraltar, Marokko naar Algerije. Bij Avignon en Sevilla (Guadalquivir) liggen twee overwinteringsgebieden.

De belangrijkste financiële poot echter is zo langzamerhand de verkoop van Eibertshiem-artikelen. Ook van belang zijn natuurlijk de giften van B.F.V.W., Vogelverzorgingsfonds en diverse vogelwachten alsmede de bijdrage van particulieren die een ooievaar adopteerden c.q. in de kost namen. Op de begroting '86 prijkte een tekort maar achteraf blijkt dat gelukkig mee te vallen!

Ook in 1987 gaan we dus weer vol goede moed verder. We hopen, dat ons aantal grondooievaarders enige uitbreiding zal ondergaan vanuit Het Liesveld, zodat ook paarvorming weer mogelijk kan zijn. Dit is zeker van groot belang gezien het feit dat we wederom maar 1 vrijliggend paar hebben en ook daar hangt veel van af.

Waar ook veel van afhangt, dat bent U, beste lezers. Ook Uw steun blijft voor ons van groot belang zowel financieel, maar ook moreel!

Het proces van verdere achteruitgang moet te stoppen zijn.

Dit door o.a. de nog niet verstoorte broedbiotopen in stand te houden c.q. te verbeteren. Waar geen geschikte biotopen aanwezig zijn, moeten ze gekreeërd worden, daar waar ook de beste kansen liggen.

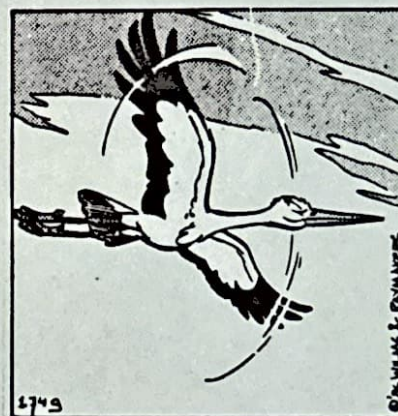
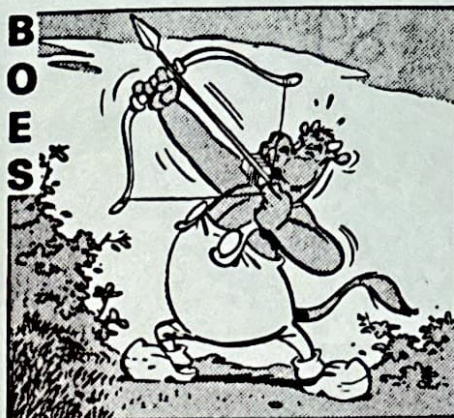
Liggen die kansen in Eernewoude?

Laten we het hopen, de overleving en het broedresultaat kunnen dan misschien leiden tot een stabilisatie met als gevolg daarvan een toename van het aantal ooievaarders. Dat nu is waar we naar streven.

Werkgroep "It Eibertshiem"

Tot besluit:

- Hopen wij als werkgroep, dat U ons blijft steunen.
- Willen wij U op onze openingstijden wijzen:
 - april en mei: alleen weekends van 16.00 uur - 17.00 uur.
 - juni, juli, augustus tot half september van 13.30 uur - 17.00 uur, dagelijks geopend. (Tevens is in deze periode ook het bezoekerscentrum van It Fryske Gea op dezelfde tijd open).
- De rest van het jaar zijn wij dan gesloten. Wel bestaat er buiten alle tijden om de mogelijkheid om een ekskursie te houden, dit echter na afspraak.
- Kunt U onze artikelen, zoals posters, stickers, ansichtkaarten, boeken, lepeltjes, baddoeken e.d. ook bestellen via bank of giro. Inlichtingen hierover op telefoon 05150-21496.
- Ons gironummer blijft 2807066 t.n.v. W.H. Hooghiemster, Mr.Troelstrawei 41, Grouw.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. The characters are dark and somewhat irregular, suggesting a specific dialect or a particular style of handwriting. The text is arranged in approximately 15-20 lines, though the lines are not perfectly straight. There are some faint markings and what appears to be a small signature or mark at the bottom right of the text area. The overall appearance is that of an old, possibly leather-bound or parchment document.